

та трендами, обговорювати важливі питання, а також взаємодіяти з людьми з різних куточків світу. Коментарі є важливим жанром мережевого спілкування, яке відображає позицію користувачів щодо дописів. Вони можуть бути позитивними або негативними, в залежності від емоційної оцінки. Залежно від комунікативної мети, коментарі можуть бути похвалою, подякою, проханням, хейтом тощо, що формує систему взаємодії між користувачами.

Аналіз коментарів під дописами блогерів показує, що підписники активно обговорюють їхнє життя та прагнуть рівнятися на них як на зразкові соціальні ідеали. Відгуки змінюються залежно від теми блогу, його інформативності та інтелектуального потенціалу. Коментарі як жанр мережевого спілкування відображають розвиток сучасної української мови у віртуальному просторі, в якому активно використовуються нові лексичні елементи. Перспективи подальших досліджень полягають в аналізі змін лексичного складу мережевої комунікації.

Список використаної літератури

1. Дідик Л. А. Інтернет-комунікації vs соціальні мережі: причини "popularization". Міжнародний науковий форум: соціологія, психологія, педагогіка, менеджмент. 2013. Вип. 14. С. 86. URL:http://nbuv.gov.ua/UJRN/Mnf_2013_14_11.
2. Єнін М. Н. Масова комунікація. Велика українська енциклопедія. 2021. URL:https://vue.gov.ua/%D0%9C%D0%B0%D1%81%D0%BE%D0%B2%D0%B0_%D0%BA%D0%BE%D0%BC%D1%83%D0%BD%D1%96%D0%BA%D0%B0%D1%86%D1%96%D1%8F

Список використаних джерел

1. URL:<https://instagram.com/olexandravramenko?igshid=NTc4MTIwNjQ2YQ==>
2. URL: <https://instagram.com/shymanovski?igshid=NTc4MTIwNjQ2YQ==>
3. URL:https://instagram.com/aniavelychko_english?igshid=NTc4MTIwNjQ2YQ==
4. URL:<https://instagram.com/natalilytvyn?igshid=NTc4MTIwNjQ2YQ==>
5. URL: <https://instagram.com/verbaaa.verbaaa?igshid=NTc4MTIwNjQ2YQ==>

Роксолана Соляревич,

Тернопільський національний педагогічний університет
імені Володимира Гнатюка;

Науковий керівник: доктор філологічних наук,
професор Тележкіна Олеся Олександрівна

ОНІМНИЙ ПРОСТІР ПОЕМИ ДМИТРА ПАВЛИЧКА «МАЗЕПИНСЬКА ЕПОХА»

Питання реалізації власних назв у поетичних текстах уже тривалий час не втрачає своєї актуальності. Основи теоретичного аналізу онімів висвітлені в працях

Ю. Браїлко [2], М. Торчинського [7–8] та ін. До проблеми репрезентації онімів у художніх текстах зверталися Г. Бачинська й М. Тишковець [1], Т. Вільчинська й О. Вербоовецька [3], О. Тележкіна [5–6] та ін. Оскільки у творах різних митців оніми «живуть» по-різному і несуть своєрідні смисли й закодовані послання, важливим у цьому вияві є аналіз особливостей функціонування різнотипних власних назв у віршових текстах Дмитра Павличка. Зокрема видається на часним звернення до поеми «Мазепинська епоха» [4], у якій автор осмислює складний і трагічний період української історії, пов'язаний з іменем гетьмана Івана Мазепи, й одним із засобів омовлення роздумів поета є онімна лексика.

Спостереження засвідчили, що в аналізованому тексті Д. Павличко активно використовує топоніми, з-поміж яких оприявлені ойконіми (*У **Варниці** (неначе епоха) та ін.*), хороніми (*А смерть іде не стороною, – / Вона дорогами штики / Веде російські... **Україна** / Вже знає: йде кривава мста та ін.*), гідроніми (*В намет на березі **Дністра** та ін.*), та антропоніми, зреалізовані здебільшого прізвищевими назвами (*А дух звитяжного **Мазепи** / Встає, як день, з нічної мли!; Заплакав **Орлик** над труною. Козацтво скинуло шапки та ін.*).

У функційно-стилістичному плані власні назви в розглядуваному тексті виступають своєрідним смислотвірним і структурно-організаційним стрижнем, оскільки вони є виразниками закладених автором смислів і основою вибудовування композиції вірша. Оніми виконують не лише номінативну функцію (*Варниця, Мазепа, Орлик*), але й виступають символами національно-історичної пам'яті українського народу.

Так, ойконім Лебедин (*В **Лебедині** в гроби-закопи / Кладе мазепинців, як мур*) і дримонім Сандармох (*Живе мазепинська епоха / У дзвонах київських, в серцях, / Що під землею **Сандармоха** / Гудуть, не обернувшись в прах! та ін.*) є маркерами тяглості української історії, виразниками болю і скорботи;

Антропонім Петро уособлює зло (*Заходить до Мазепи вбивця, / Таємний шпик царя **Петра***), і це ім'я стає маркером страждань українського народу. У цьому контексті антропоніми Мазепа і Петро утворюють антитетичну пару й виступають мовно-художніми знаками відповідного смислового наповнення (той, хто будував Україну, і той, хто її знищував). Окрім того, ім'я ката українського народу царя Петра набуває розширеного значення і виходить за межі XVIII століття: *Шукає по містах **Європи** / Всіх **Коновальців** і **Петлюру***. Водночас спостерігаємо утворення синонімічного ряду Мазепа – Коновалець – Петлюра, компоненти якого сприймаються як одиниці спільного значення не лише в цьому тексті, а й поза ним. Окрім того, множинна форма називання Коновальців і Петлюру є вказівкою на незнищенність ідеї гетьмана Мазепи, на її утвердження з-поміж українців. Таке потрактування розширює історичний контекст, оскільки автор проводить паралель між епохою гетьмана Мазепи та національно-визвольною боротьбою XX століття.

Отже, власні назви, репрезентовані в poemі Д. Павличка «Мазепинська епоха», відтворюють культурно-історичний контекст описуваних подій і тих, що відбувалися в подальшому, утілюють мовно-художнє бачення світу митця і є виразниками оригінального бачення тих чи тих історичних постатей і подій та їх поетичного потрактування й авторської інтерпретації.

Список літератури

1. Бачинська Г., Тишковець М. Особливості власних назв у творчості Валерія Шевчука. *Вісник Львівського університету. Серія філологічна*. 2019. Вип. 71 (2). С. 205–216.
2. Браїлко Ю. Генеза української літературної топонмастики. *Філологічні науки*. 2020. Вип. 29. С. 80–83. URL: <https://philstudies.pnpu.edu.ua/article/view/191302>.
3. Вільчинська Т., Бачинська Г., Вербовета О. Топонімічний фрейм у творчості Петра Сороки. *Науковий вісник Ужгородського університету. Серія Філологія*. 2023. Т. 2. Вип. 50. С. 70–75.
4. Павличко Д. Твори. Том 4. Поезія 2001–2011. Київ: Видавництво Соломії Павличко «Основи», 2011. С. 31–32.
5. Телєжкіна О. О. Мовно-художня інтерпретація антропонімів у віршах Дмитра Павличка. *Вісник Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна. Серія «Філологія»*. 2012. № 1014. Вип. 65. С. 44–49. URL: <https://dspace.nuph.edu.ua/handle/123456789/9367>.
6. Телєжкіна О. О. Топопоетоніми в художньому просторі Дмитра Павличка. *Вісник запорізького національного університету. Філологічні науки*. 2012. № 1. С. 431–436. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Vznu_fi_2012_1_89
7. Торчинський М. Онімна система і критерії її аналізу. *Наукові записки ТНПУ. Серія: Мовознавство*. 2014. Вип. II(24). С. 283–288.
8. Торчинський М. М. Структура онімного простору української мови: монографія. Хмельницький: Авіст, 2008. 550 с.

Яна Сорока,

Тернопільський національний педагогічний університет
імені Володимира Гнатюка;

Науковий керівник: доктор педагогічних наук, професор
Палихата Елеонора Ярославівна

АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ЛІНГВОДИДАКТИКИ

Лінгводидактика – це наука на стику лінгвістики та педагогіки. Вона вивчає основні закономірності сприйняття та вивчення мови, розв’язує питання про зміст курсу української мови на базі лінгвістичних і дидактичних досліджень, вивчає труднощі засвоєння мови та їх можливі причини, визначає ключові принципи, методи і засоби формування мовної особистості. Дослідження сучасних проблем з лінгводидактики мають велике значення: допомагають виділяти проблемні місця засвоєння учнями певних тем, дають їм змогу покращити свої мовні та комунікаційні компетенції, допомагають вдосконалити методи навчання та адаптувати їх до викликів сучасного соціуму.